

vice til borgerne væk; der er opgaver, der ikke længere bliver løst.

Den næste bølge af personalenedskæringer vil komme i kommuner og amter, når de skal tvinges til at betale regningen for regeringens politik. For det store dobbeltspil består jo i, at regeringen uddeler løfter og symbolske beløb i sociale puljer sammen med Dansk Folkeparti, samtidig med at grundlaget for at levere sociale forbedringer tages væk fra de lokalpolitikere, der har det reelle ansvar.

Kommunerne får ikke luft til at give forbedringer, hverken på ældreomsorg, social indsats eller folkeskole, sådan som regeringen ellers både har lovet og krævet det. Vi hører tværtimod eksempler på, at de tvinges til at skære ned f.eks. i tildeling af hjemmehjælp og bemanding af krisecentre.

Vækstkommuner forhindres i de nødvendige investeringer. Amterne skal bruge flere egne midler til at få del i puljen på halvanden milliard kroner til flere operationer, men de får samlet set ikke flere midler, så de må skære på anden indsats, f.eks. i forhold til medicinske og psykiatriske patienter, der er syge i mindst lige så høj grad som dem, der er på venteliste til operation.

Med andre ord: På grund af det såkaldte skattestop vil der ikke være indtægtsdækning til de aftalte lønreguleringer og til at udføre de opgaver, regeringen selv kræver løst. Skattestoppets ubønhørlige og asociale logik er derfor ringere service eller lavere sociale ydelser og/eller brugerbetaling kontant eller via private forsikringer.

Før skandalen rullede i Farum, hørte vi også meget om udlicitering som vejen. Venstres ledere belærte os i årevis om, at Farum var bevist for, at man kan få både mere, bedre og billigere service, bare man er kreativ, bare man lukker op for privat foretagsomhed.

Kl. 14.55

Jeg sagde under den afsluttende debat om finansloven i december 2000, at Farum mest af alt mindede mig om New Yorker-børsen lige før krakket i 1929.

Nu er det hele så blevet afsløret som fup og svindel. Vi har fået indsigt i et spindelvæv af liberale vennetjenester, der er aftalt under udskænkning af dyr rødvin. Udskejelserne ender med at give Farums borgere meget mindre velfærd og meget højere skat.

Lad mig afslutningsvis sige, at med stigende politiske vanskeligheder har regeringen forsøgt

at kompensere i de seneste uger ved at give et indtryk af visionær handlekraft med en syndflod af tryksager om vækst, modernisering, arbejde, uddannelse.

Sandheden er, at regeringen pumper varm luft ud under himmelhvelvet. De fleste analyser er afskrift af noget, den forrige regering offentliggjorde for 3, 5 eller 7 år siden. Og med hensyn til nye handlingsforslag er de få, tågede, uklare og reelt ufinansierede. Kort sagt: Det, der er godt, er ikke nyt. Det, der er nyt, er ikke godt.

Statsministeren vandt sin position på god form og populære slagord, javel. Han appellerede målrettet og kynisk til det, han målte som folkestemningen. Nu krakelerer formen. Mange ministre fejler. Spindoktorenes og reklamefolkens slagord og stil kan ikke dække over, at indholdet er tyndt og selvmodsigende. Sæbeboblerne brister ikke kun over Furesøen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har nu følgende skrevet op til korte bemærkninger: Fru Pia Kjærsgaard, hr. Jens Rohde, fru Pernille Rosenkrantz-Theil og fru Pia Christmas-Møller.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Sikke dog en svada. Og man må jo komplimentere fra min side, den højre side af salen, som naturligtvis stilfærdigt sad og hørte på. Det var ikke lige nemt, men det gør man da, for sådan optræder et dannet parlament. Der var ikke nogle forgrinere denne gang, hvorefter resten af rækken så stemte i med en falsk videregripen. Det var pinligt at opleve før. Det synes jeg lige jeg har lyst til at sige.

Hr. Mogens Lykketoft skældte ud over blokpolitik og højredrejning og Socialdemokratiet, der var så villig til at indgå stort set alle former for forlig, men var blevet holdt udenfor. Og nu skulle der så andre boller på suppen.

Må jeg i første omgang spørge hr. Mogens Lykketoft, om han dog ikke mindes bare godt og vel et halvt år tilbage, hvor der var et parti, som aldrig nogen sinde blev inviteret ind hos finansministeren, fordi det ikke var stuerent. Hvor man aldrig nogen sinde havde lyst til at drage det parti ind i noget som helst og slet ikke ville tale med det parti. Hvad kalder hr. Mogens Lykketoft det?